

Fractura i sensibilitat

Roses ha escrit aquest agost una nova pàgina als seus llibres d'història

L'autora de l'article, Magda Pujol

MAGDA PUJOL / PERIODISTA

De tradicions, els llibres d'història en van plens. Formen part del nostre passat i l'evolució dels nostres valors, allò que ens fa forts com a societat, provoca que perdurin en el temps, s'actualitzin o es perdin. No es tracta d'oblidar, perquè la història com a poble és la suma de les decisions que hem pres i de tot allò que hem viscut i ens ha passat. Però a vegades cal passar pàgina. Literalment.

Personalment, m'enorgulleix que Roses hagi guardat en el calaix de la història dues activitats de la festa major –una de tradicional i

una altra d'importada per un clientelisme mal entès– que xocaven frontalment amb els valors cívics que ens correspon transmetre als ciutadans, a les noves generacions i als milers de visitants d'arreu del món que, en ple mes d'agost, passen pel municipi.

í, enguany no hi ha hagut empaitada d'ànecs ni vaquetes a Roses i la festa major s'ha celebrat igualment amb un èxit de públic i de diversió. No és un cas aïllat. A Olot ja no es faran correbous, a Torroella de Montgrí aquest ha estat l'últim any, i a Alcanar ja no s'han dedicat a llançar bous al mar, per posar només uns exemples.

Són petits avenços socials que, en el cas de Roses, s'han produït gràcies a decisions polítiques valentes o, fins i tot, difícils. Però, per sobre de tot, necessàries perquè ningú entén que, en ple segle XXI, es puguin utilitzar animals per a divertiment dels humans. Com si tots no fóssim éssers vius. Com si el respecte hagués de dependre de l'espècie.

La festa major rosinca del 2016 ja ha quedat escrita en una nova pàgina dels llibres d'història. Sense ànecs ni vaquetes, però amb tobogans aquàtics, castellers, barraques, cercaviles i Miquelets. Una festa viva per a tothom. I sense cap fractura social, com alguns alarmistes vaticinaven des dels seus púlpits. Segurament no s'havien adonat que la fractura existia abans, però no era social, era de sensibilitat. I avui feliçment guarida.